

Prezentacja wykonana na stronie canva.com zawiera zdjęcia, filmiki oraz inne elementy animowane.

Slajd 1

Nadgoplańska legenda o Bogunce spisana przez Oskara Kolberga. Kujawska opowieść z dreszczykiem.

W tle widać zamglony las iglasty.

Slajd 2

Najbardziej znaną legendą pochodzącą z okolic jeziora Gopła jest niewątpliwie ta o Popielu i Mysiej Wieży. Miejsce to, zamieszkane przez Słowian jeszcze przed przyjęciem chrztu, kryje w sobie wiele innych mrocznych opowieści, pełnych duchów i wodnych zjaw. "*Morze Polaków*", jak nazwał je w swych kronikach Jan Długosz, słynęło ze swej zachłanności ofiar: "A Gopło corocznie swój haracz odbiera, corocznie ktoś w nim utonąć musi" - możemy przeczytać u Oskara Kolberga.

Tło przedstawia jezioro zamglone, w tle widoczny jest las. Zdjęcie jest czarno-białe.

Slajd 3

"Ofiary Gopła nie znikają na wieki. Pojawiają się w postaci topielców, którzy to różnią się od innych tym, że są: "wiele Wysokiej postaci i białego ciała z złotym włosiem, pływają w dniach pewnych, rozpuściwszy gęste i długie warkocze po wodzie". Występują też i topielnice, które są "nie tak szkodliwe jak pierwsi. Wabią urodnem licem i miłym głosem młodych strzelców i wieśniaków, a schwytych porywają w głębię". Znana jest też nadgoplańska Bogunka. Jest

ona rodzajem ducha żywiołowego, nimfy (...) "dziś jeszcze rozpowiadają tu kobiety płochemu młodzieńcowi o Bogunce, tej nieszczęśliwej kochance, które strzeże Dziewanna, bogini czystej miłości". I owa Bogunka będzie bohaterem spisanej przez O. Kolberga, a przeze mnie przypomnianej historii. A było to tak.

Tło przedstawia czarno-białe wzburzone morze. Jest to animacja.

Slajd 4

"Wieść prawi, że na goplańskim ostrowiu był majdan a na nim stała kurna chata; tu mieszkała matka z córką, wielką krasawicą. Tymczasem zwołał kapłan starszyznę kraju, by święte roki rozpoczęła u wielkiego kamień Dadźboga ponad brzegami Gopła.

Tło przedstawia słomianą chatę na środku wody. Z lądem jest ona połączona drewnianym mostkiem. Ilustracja jest czarno-biała.

Slajd 5

Na to wezwanie zjeżdżają się ziemianie; jadą trzej bracia władcy, a mianowicie: jedzie Bolesław wojowniczy, jedzie Siewier od Bachorzy rolnik, i jedzie Lasota myśliwiec.

Tło przedstawia skalisty brzeg. Na łodzi widać trzech rycerzy jadących konno.

Slajd 6

Ledwie ujrzeli goplańską dziewicę, aliści wszyscy trzej rozgorzeli ku niej miłością. Nabrawszy darów, i wystawszy naprzód Swatów powtórnie do niej jadą. Przy spotkaniu wzajemnem, zazdrość piersi ich rozpłomieniła, i niebaczni, zapominając związków krwi, dobyli na się mieczy i bratobójstwem wszyscy trzej skalali swe ręce.

Tło jest koloru krwistoczerwonego. Przedstawia jezioro, na którym w oddali płynie żaglówka. Na dalszym planie widać wzgórze i las.

Slajd 7

A choć stada kruków szarpią ich ciała, to jednak wiatr krwi bratniej nie zwieje, ani deszcz nie spierze, ani wymrozi mróz, ani słońce wypiecze. Bratobójcom trudną jest droga do nieba; więc późnym wieczorem wyłazą z grobu strzygą, topielcem, upiorem i tumanią łowców, rybaków, wędrowców - tak długo, aż krwi trojga braci troistym mirem ktoś nie zapłaci.

Tło przedstawia kruka w locie. Ilustracja jest czarno-biała.

Slajd 8

Lasota Gania złają na czarnego zwierza, to bierze na się skrzydła ptaka, to się w niedźwiedzia kudły odzieje i łowca zdradnie wiedzie na zgubne kały; to się w klon lub jodłę przerzuci ja szumi, albo śmieje śmiechem sowim. Siewier psoty wyprawia na smugach Bachorzy, stada i skoty rozprasza, urok rzuca na zapłody i pomorem je gubi, albo my wężem wydaja wymiona krów, albo wycina kłos dżdżą, gradem i suszą na polach. Bolesław otrębuje wojnę i krwi ciągle żąda, zapowiada tę klęskę znakami i gwiazdą wieczorną, strach sieje na około lub stawivszy się na biesiady Rycerzy, wszczyną zwady i kłótnie by się krwawą bójką kończyły.

Tło przedstawia zamglone zboże. Ilustracja jest czarno-biała.

Slajd 9

A piękna Bogunka, co noc wzywa dla nich ratunku; ale dla ludzi żyjących jest zgubą, bo rybaków ukazując się im w bieli wabi na wodę i topi, myśliwców również w postaci łani przynęca i tumanu uchodząc lasami ku jezioru; do chat

zaś, gdy się pokaże w niej i zasiądzie między porządkami lub gospodarzyć pocznie, wnosi nieszczęście. Samobójczyni, usłała sobie ona z goplańskiej topieli wiekuiste łożo, i na mokrej pościeli zasnąć nie może spokojnie dopóty, aż póki krwi trojga braci – trojistym mirem ktosiak nie zapłaci".

Tło przedstawia drzewo bez liści na środku polnej drogi. Do pnia przystawiona jest drabina. Ilustracja jest czarno-biała lekko zamglona.

Slajd 10

O Bogunce możemy również przeczytać w utworze z okresu romantyzmu pt. "Bogunka na Gople" autorstwa Ryszarda Berwińskiego, czy usłyszeć w utworze wykonanym przez młodzież z MOW w Kruszwicy.

Slajd zawiera łącze do teledysku z serwisu YouTube, w którym dwie dziewczyny wykonują utwór „ Bogunka na Gople”. W tle widać czarno-białe drzewo - kobietę z dużymi oczami.

Slajd 11

Dziękuję za uwagę. Prezentację przygotował Tomasz Szulc w oparciu o legendę spisana przez Oskara Kolberga w "W Księstwie Poznańskim" cz. 7.

Tło przedstawia trzy młode kobiety widma. Ilustracja jest czarno-biała. Po lewej stronie slajdu znajduje się rysunek ducha.